

Αντικείμενο

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως — Tribunale di Bergamo — Ερμηνεία του άρθρου 11, παράγραφος 2, της οδηγίας 87/102/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 1986, για την προσέγγιση των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων των κρατών μελών που διέπουν την καταναλωτική πίστη (ΕΕ L 42, σ. 48) — Καταναλωτική πίστη — Δικαίωμα του καταναλωτή να στραφεί κατά του πιστωτικού φορέα σε περίπτωση μη εκτελέσεως της συμβάσεως πωλήσεως των αγαθών που αφορά η παροχή της πιστώσεως

Διατακτικό

Το άρθρο 11, παράγραφος 2, της οδηγίας 87/102/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 1986, για την προσέγγιση των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων των κρατών μελών που διέπουν την καταναλωτική πίστη έχει την έννοια ότι, σε περίπτωση όπως αυτή περί της οποίας πρόκειται στην κύρια δίκη, η ύπαρξη συμφωνίας μεταξύ προμηθευτή και πιστωτικού φορέα βάσει της οποίας η πίστωση παρέχεται αποκλειστικά από τον συγκεκριμένο πιστωτικό φορέα στους πελάτες του προμηθευτή δεν αποτελεί απαραίτητη προϋπόθεση του δικαιώματος του καταναλωτή να στραφεί κατά του πιστωτικού φορέα σε περίπτωση μη εκπληρώσεως των υποχρεώσεων του προμηθευτή, προκειμένου ο καταναλωτής να επιτύχει τη λύση της συμβάσεως χρηματοδοτήσεως και τη συνακόλουθη επιστροφή των καταβληθέντων στον πιστωτικό φορέα ποσών.

(¹) ΕΕ C 37 της 9.2.2008.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 2ας Απριλίου 2009 [αίτηση του Korkein hallinto-oikeus (Φινλανδία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — διαδικασία που κίνησε η Α

(Υπόθεση C-523/07) (¹)

[Δικαστική συνεργασία σε αστικές υποθέσεις — Δικαιοδοσία, αναγνώριση και εκτέλεση των αποφάσεων σε γαμικές διαφορές και σε υποθέσεις γονικής μέριμνας — Κανονισμός (ΕΚ) 2201/2003 — Καθ' ύλη πεδίο εφαρμογής — Έννοια του όρου "αστικές υποθέσεις" — Απόφαση σχετικά με την αφαίρεση της επιμέλειας και την τοποθέτηση παιδιών εκτός της οικογενειακής εστίας — Συνήθης διαμονή του παιδιού — Ασφαλιστικά μέτρα — Δικαιοδοσία]

(2009/C 141/22)

Γλώσσα διαδικασίας: η φινλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Korkein hallinto-oikeus

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: Α

Αντικείμενο

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως — Korkein hallinto-oikeus — Ερμηνεία των άρθρων 1, παράγραφος 2, στοιχείο δ', 8,

παράγραφος 1, 13, παράγραφοι 1 και 20, του κανονισμού (ΕΚ) 2201/2003 του Συμβουλίου, της 27ης Νοεμβρίου 2003, για τη διεθνή δικαιοδοσία και την αναγνώριση και εκτέλεση αποφάσεων σε γαμικές διαφορές και διαφορές γονικής μέριμνας ο οποίος καταργεί τον κανονισμό (ΕΚ) 1347/2000 (ΕΕ L 338, σ. 1) — Εκτέλεση μιας ενιαίας αποφάσεως σχετικά με την άμεση αφαίρεση της επιμέλειας παιδιού και την ανάθεσή της σε τρίτους, ήτοι σε ίδρυμα ή σε ανάδοχη οικογένεια, εκδοθείσας στο πλαίσιο των κανόνων δημοσίου δικαίου για την προστασία της παιδικής ηλικίας — Κατάσταση στην οποία το παιδί έχει την μόνιμη κατοικία του σε κράτος μέλος αλλά διαμένει σε άλλο κράτος μέλος, χωρίς όμως να έχει κάποια μόνιμη διαμονή σε συγκεκριμένο μέρος

Διατακτικό

- 1) Το άρθρο 1, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΚ) 2201/2003 του Συμβουλίου, της 27ης Νοεμβρίου 2003, για τη διεθνή δικαιοδοσία και την αναγνώριση και εκτέλεση αποφάσεων σε γαμικές διαφορές και διαφορές γονικής μέριμνας ο οποίος καταργεί τον κανονισμό (ΕΚ) 1347/2000, έχει την έννοια ότι η απόφαση που διατάσσει την άμεση αφαίρεση της επιμέλειας παιδιού και την ανάθεσή της σε τρίτους εμπίπτει στην έννοια των «αστικών υποθέσεων» που χρησιμοποιείται στη διάταξη αυτή, εφόσον έχει ληφθεί στο πλαίσιο των κανόνων δημοσίου δικαίου για την προστασία της παιδικής ηλικίας.
- 2) Ο όρος «συνήθης διαμονή», που απαντά στο άρθρο 8, παράγραφος 1, του κανονισμού 2201/2003, έχει την έννοια ότι η διαμονή αυτή αντιστοιχεί στον τόπο που εκφράζει κάποια ενσωμάτωση του παιδιού σε ένα κοινωνικό και οικογενειακό περιβάλλον. Προς τούτο, πρέπει να λαμβάνονται υπόψη, μεταξύ άλλων, η διάρκεια, η κανονικότητα, οι συνθήκες και οι λόγοι της διαμονής επί του εδάφους κράτους μέλους και της μετοικήσεως της οικογένειας στο εν λόγω κράτος, η ιδιγένεια του παιδιού, ο τόπος και οι συνθήκες φοίτησης, οι γλωσσικές γνώσεις καθώς και οι οικογενειακές και κοινωνικές σχέσεις που έχει το παιδί εντός του εν λόγω κράτους. Στο εθνικό δικαστήριο απόκειται να διαπιστώσει τη συνήθη διαμονή του παιδιού, λαμβάνοντας υπόψη όλες τις ιδιαίτερες πραγματικές περιστάσεις κάθε συγκεκριμένης περιπτώσεως.
- 3) Ένα ασφαλιστικό μέτρο, όπως η αφαίρεση της επιμέλειας παιδιών, μπορεί να αποφασιστεί από εθνικό δικαστήριο δυνάμει του άρθρου 20 του κανονισμού 2201/2003, εφόσον πληρούνται οι ακόλουθες προϋποθέσεις:
 - το μέτρο αυτό να είναι επείγον,
 - να έχει ληφθεί σχετικά με πρόσωπα που ευρίσκονται εντός του οικείου κράτους μέλους, και
 - να είναι προσωρινού χαρακτήρα.

Η θέση σε εφαρμογή του εν λόγω μέτρου, καθώς και ο δεσμευτικός χαρακτήρας του, καθορίζονται σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο. Μετά από τη θέση σε εφαρμογή του ασφαλιστικού μέτρου, το εθνικό δικαστήριο δεν υποχρεούται να παραπέμψει την υπόθεση στο έχον δικαιοδοσία δικαστήριο άλλου κράτους μέλους. Πάντως, καθόσον απαιτείται για την προστασία του υψίστου συμφέροντος του παιδιού, το εθνικό δικαστήριο το οποίο έχει θέσει σε εφαρμογή προσωρινά ή ασφαλιστικά μέτρα πρέπει να ενημερώνει σχετικώς, απευθείας ή μέσω της κεντρικής αρχής που έχει οριστεί δυνάμει του άρθρου 53 του κανονισμού 2201/2003, το έχον δικαιοδοσία δικαστήριο άλλου κράτους μέλους.

4) Στην περίπτωση κατά την οποία το δικαστήριο κράτους μέλους δεν έχει καμία δικαιοδοσία, οφείλει να διαπιστώσει αυτεπαγγέλτως την έλλειψη δικαιοδοσίας του, χωρίς να υποχρεούται να παραπέμψει την υπόθεση σε άλλο δικαστήριο. Πάντως, καθόσον απαιτείται για την προστασία του υψίστου συμφέροντος του παιδιού, το εθνικό δικαστήριο το οποίο διαπίστωσε την έλλειψη δικαιοδοσίας του πρέπει να ενημερώσει σχετικώς, απευθείας ή μέσω της κεντρικής αρχής που έχει οριστεί δυνάμει του άρθρου 53 του κανονισμού 2201/2003, το έχον δικαιοδοσία δικαστήριο άλλου κράτους μέλους.

(¹) ΕΕ C 22 της 26.1.2008.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 23ης Απριλίου 2009 [αίτηση του Oberster Gerichtshof (Αυστρία) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — Falco Privatstiftung, Thomas Rabitsch κατά Gisela Weller-Lindhorst

(Υπόθεση C-533/07) (¹)

[Διεθνής δικαιοδοσία, αναγνώριση και εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις — Κανονισμός (ΕΚ) 44/2001 — Ειδικές βάσεις διεθνούς δικαιοδοσίας — Άρθρο 5, σημείο 1, στοιχεία α' και β', δεύτερη περίπτωση — Έννοια του όρου “παροχή υπηρεσιών” — Παραχώρηση δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας]

(2009/C 141/23)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Oberster Gerichtshof

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Falco Privatstiftung, Thomas Rabitsch

κατά

Gisela Weller-Lindhorst

Αντικείμενο

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής απόφασης — Oberster Gerichtshof (Αυστρία) — Ερμηνεία του άρθρου 5, σημείο 1, του κανονισμού (ΕΚ) 44/2001 του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 2000, για τη διεθνή δικαιοδοσία, την αναγνώριση και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις (ΕΕ L 12, σ. 1) — Έννοια του όρου «παροχή υπηρεσιών» και της φράσεως «τόπος όπου έπρεπε να εκπληρωθεί η παροχή» — Διεθνής δικαιοδοσία για την επίλυση διαφοράς σχετικής με την καταβολή αμοιβής για την παραχώρηση άδειας εκμεταλλεύσεως μουσικού έργου

Διατακτικό

1) Το άρθρο 5, σημείο 1, στοιχείο β', δεύτερη περίπτωση, του κανονισμού (ΕΚ) 44/2001 του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 2000, για τη διεθνή δικαιοδοσία, την αναγνώριση και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις, πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι η σύμβαση, με την

οποία ο κάτοχος δικαιώματος πνευματικής ιδιοκτησίας παρέχει έναντι αμοιβής στον αντισυμβαλλόμενο του την άδεια εκμεταλλεύσεως του δικαιώματος αυτού, δεν αποτελεί σύμβαση παροχής υπηρεσιών κατά την έννοια της διατάξεως αυτής.

2) Η ύπαρξη διεθνούς δικαιοδοσίας, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 5, σημείο 1, στοιχείο α', του κανονισμού 44/2001, όσον αφορά την εκδίκαση αιτήματος καταβολής αμοιβής που οφείλεται βάσει συμβάσεως, με την οποία ο κάτοχος δικαιώματος πνευματικής ιδιοκτησίας παρέχει στον αντισυμβαλλόμενο του την άδεια εκμεταλλεύσεως του δικαιώματος αυτού, πρέπει να συνεχίσει να κρίνεται βάσει των αρχών που απορρέουν από τη νομολογία του Δικαστηρίου σχετικά με το άρθρο 5, σημείο 1, της Συμβάσεως της 27ης Σεπτεμβρίου 1968 για τη διεθνή δικαιοδοσία και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις, όπως τροποποιήθηκε με τη σύμβαση της 26ης Μαΐου 1989 για την προσχώρηση του Βασιλείου της Ισπανίας και της Πορτογαλικής Δημοκρατίας.

(¹) ΕΕ C 37 της 9.2.2008.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 23ης Απριλίου 2009 [αίτηση του Wojewódzki Sąd Administracyjny we Wrocławiu (Πολωνία) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — Uwe Rüffler κατά Dyrektor Izby Skarbowej we Wrocławiu Ośrodek Zamiejscowy w Wałbrzychu

(Υπόθεση C-544/07) (¹)

[Άρθρο 18 ΕΚ — Νομοθεσία περί φόρου εισοδήματος — Έκπτωση από τον φόρο εισοδήματος των εισφορών ασφάλισης ασθένειας που καταβλήθηκαν εντός του κράτους μέλους επιβολής του φόρου — Άρνηση εκπτώσεως των εισφορών που καταβλήθηκαν εντός άλλων κρατών μελών]

(2009/C 141/24)

Γλώσσα διαδικασίας: η πολωνική

Αιτούν δικαστήριο

Wojewódzki Sąd Administracyjny we Wrocławiu

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Uwe Rüffler

κατά

Dyrektor Izby Skarbowej we Wrocławiu Ośrodek Zamiejscowy w Wałbrzychu

Αντικείμενο

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής απόφασης — Wojewódzki Sąd Administracyjny we Wrocławiu (Πολωνία) — Ερμηνεία του άρθρου 12, εδάφιο 1, ΕΚ, και του άρθρου 39, παράγραφοι 1 και 2, της Συνθήκης ΕΚ — Εθνική ρύθμιση περί φόρου εισοδήματος που περιορίζει τη δυνατότητα εκπτώσεως από τον φόρο των εισφορών που καταβάλλονται σε φορέα ασφάλισης υγείας σε εκείνες μόνο τις εισφορές που καταβάλλονται σε φορέα του εν λόγω κράτους μέλους